

Hei

Tässä talvilaskennan taulukon ns. lopulliset tulokset. Minulle saakka taikka Luonnontieteellisen keskusmuseon järjestelmään on kirjautunut yhteensä 68 reitin tulokset Varsinais-Suomesta. Tulokset löytyvät yhdistyksen kotisivuilla olevasta taulukosta

<https://www.tly.fi/tutkimus/talvilintulaskennat/talven-2024-2025-tulokset/>

Taulukon lukeminen kannattaa aloittaa alataulukosta lukuohjeita. Huomatkaa, että taulukossa on vaalean keltaisella sellaiset sensitiiviset lajit, joiden osalta museolta on saatavissa vain yhteenvetotieto, ei reittikohtaisia tietoja. Olen jättänyt ko. lajit pois myös minulle suoraan ilmoitetuista reittituloksista. Huomatkaa myös, että Luonnontieteellisen keskusmuseon listoilla oleva Turku-Maarianhamina merireitti ei ole mukana taulukossani eikä tässä käsitellyissä tuloksissa. Tutustukaa aineistoon ja katsokaa, että omat tuloksenne ovat oikein taulukossa. Luonnontieteellisen keskusmuseon sivuilla on valtakunnallisia tuloksia.

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=censuses&year=2024&season=winter>

Siellä on hyvin monenlaisia ja monella tavalla esiteltyjä tuloksia. Kannattaa tutustua.

Esimerkiksi kustakin lajista saa kannankehitystä kuvaavan diagrammin yllä olevalta sivulta klikkaamalla ko. lajia. Lintuyhdistys kohdassa ”kaikki” tarkoittaa koko Suomea. Vaihtamalla kaikki-sanan tilalle haluamansa lintuyhdistyksen saa kullekin lajille sen yhdistyksen osalta diagrammin.

Varsinais-Suomen tuloksista

Lajimäärä (92) on hieman normaalia korkeammalla, mutta kuitenkin selvästi pienempi kuin talven 2020/21 109 lajia. Lajimäärä näkyi myös reittien keskimääräisessä lajimäärässä, joka oli hieman viimetalvista suurempi (24 vs. 22). Sensitiivisten lajien osalta ei ole reittikohtaisia tuloksia, joten todellinen reittikohtainen lajimäärä on hieman suurempi. Itse odotin vielä suurempaa lajimäärää johtuen marjatalvesta.

Yksilömäärä/10 reittikm (779) on hyvin korkeaa tasoa, edellisen kerran enemmän on ollut talvina 2017/18 (paljon urpiaisia) ja 2014/15 (marjatalvi). Kaiken kaikkiaan tämä analyysi perustuu yhteensä 47600 laskettuun lintuun.

Yleisimmät lajit olivat sinitiainen (tavattiin 68 reitillä) ja talitiainen (67), varis (66), käpytikka (65), mustarastas (62), punatulokki (61), räkättirastas (60) sekä korppi (58). Runsaimmat lajit olivat räkättirastas (227 yks./reittikm), isokoskelo (85), talitiainen (56), naakka (44), keltasirkku (41), sinitiainen (38) ja varis (29). Räkättirastas ja isokoskelo eivät tavallisesti ole näin runsaita.

Talvea voi tarkastella myös siitä näkökulmasta, mitä ei nähty. Lajit, joita on tavattu edellisen kymmenen talven laskennoissa kymmenen kertaa, mutta nyt puuttuivat ovat pikkutikka; yhdeksän kertaa: naurulokki; kahdeksan kertaa: valkoselkätikka; seitsemän kertaa: alli, pilkkasiipi, ampuhaukka, riskilä, sepelkyyhky, pähkinänakkeli; kuusi kertaa: tuulihaukka, nokikana, pähkinähakki, tundraurpiainen. Itselleni suurin yllätys listalla oli viime talvina runsastunut sepelkyyhky.

Uusia joululaskentalajeja olivat merihanhi ja rantasipi.

Laji/lajiryhmäkohtaisesti tuloksista voi kertoa seuraavaa:

Merimetsoja tavattiin ennätysellisesti ja peräti 7 reitillä. Edellisen kerran laji on jäänyt näkemättä talvella 2009/10. Harmaahaikara on vakinaistunut joululaskennassa ja on nyt tavattu kahdeksan kertaa viimeisen kymmenen talven aikana.

Kyhmyjoutsenia oli vähän. Niitä on tavattu vain kerran vielä vähemmän viimeisen 10 talven aikana. Lajia tavattiin kuitenkin joka kolmannella reitillä. Laulujoutsenet olivat melko vähissä ja niitä tavattiin vain noin puolet pitemmän ajan keskiarvosta. Vielä vähemmän on kuitenkin ollut edellisenä kolmena talvena. Viimeksi laji on jäänyt havaitsematta talvella 2010/11.

Sinisorsalla määrät vaihtelevat melkoisesti talvesta toiseen. Tällä kertaa hyvin vähän. Edellisen kerran vielä vähemmän on ollut talvella 1981/82. Tukkasotkia nähtiin kymmenen kertaa enemmän kuin vuosi sitten, mutta silti kohtalaisen vähän. Lapasotkia havaittiin vain Utössä, mutta määrä oli ennätysellinen. Telkkiä havaittiin vähän ja viimeksi vähemmän on ollut 2015/16. Ehkä ne olivat hajallaan vesistöjen ollessa laajalti sulana. Uiveloita oli paljon, nyt kolmannen kerran kautta aikojen yli 1 yks./10 reittikm. Lajin määrät vaihtelevat melkoisesti, sillä viimeksi talvella 2021/22 niitä ei nähty lainkaan. Isokoskeloita oli ennätysellisesti. Tähän vaikutti etenkin Mynälähdellä ollut jättiparvi, yli 3000 yksilöä. Isokoskelo on puuttunut kokonaan joululaskennasta talvella 1957/58 ja vain yksi yksilö on nähty talvina 1967/68 ja 1986/87.

Merikotkia tavattiin nyt neljännen kerran yli 2 yks./10 reittikm kolmen vähän huonomman talven jälkeen. Laji nähtiin 65 % reiteistä. Toistetaan jälleen aiemminkin sanottu: laji on nykyään talvilaskennassa runsain ja yleisin petolintu. Kanahaukkoja tavattiin paljon. Samaa tasoa on ollut vain kolme kertaa aiemmin tällä vuosituhannella ja aikaisemminkin vain kerran. Varpushaukkoja oli hieman viime vuosia vähemmän, mutta silti melkein normaali määrä tällä vuosituhannella.

Myyriä syövästä petolinnuista hiirihaukka on vakinaistunut tällä vuosituhannella. Nyt jäätiin hieman vuosi sitten tehdystä ennätyksestä. Piekana sen sijaan teki uuden ennätyksen. Veikkaan, että lumen määrän vähentyminen ilmastonmuutoksen myötä on merkittävä syy runsastumiseen. Ehkä myös myyrien kannanvaihtelut ovat muuttuneet siten, että talvehtimisen vakinaistuminen on ollut molemmilla mahdollista. Osasta hiirihaukkoja lienee tullut paikkalintuja? Kolme maakotkaa on paljon ja laji näyttää vakinaistuneen laskennoissa, sillä se on puuttunut vain kaksi kertaa kymmenen viime talven aikana.

Pyitä oli vähän, tosin niitä oli kaksi talvea sitten vielä hieman vähemmän, mutta sitä edellinen pienempi määrä on talvelta 1999/00. Teeriä oli hyvin paljon. Niitä on ollut viimeksi samaa tasoa talvella 1993/94. Metsoja tavattiin neljä, eli hyvin paljon tavallisen yhden sijaan. Fasaaneja oli hieman tavallista vähemmän. Kaksi parvea peltopyitä tarkoittaa, että niitä nähtiin hyvin paljon, viimeksi oli suhteessa enemmän talvella 1983/84.

Talvella harvinaisia kahlaajia nähtiin peräti viisi eri lajia. Uutena talvilajina tavattiin rantasipi Utössä. Lehtokurppia nähtiin kahdella reitillä yhteensä ennätyselliset neljä yksilöä. Edellisen kerran laji on nähty talvella 2017/18. Jänkäkurppa on nähty viimeksi talvella 2013/14. Taivaanvuohia nähtiin kolmella reitillä yhteensä kuusi yksilöä, mutta se on kurpista tavallisin talvilaji. Sitä on tavattu kuusi kertaa edellisen kymmenen vuoden aikana talvilaskennassa. Merisirrejä nähtiin 54 yksilöä Utössä. Se on nykyään säännöllinen talvilaji, jota on tavattu siellä joka talvi talvesta 2013/14 alkaen.

Naurulokki puuttui jo toista talvea peräkkäin laskennoista. Tätä edellisen kerran laji puuttui talvella 2010/11. Kalalokkeja tavattiin paljon, vaikka ei ennätyskellisesti. Harmaalokkeja oli jo toista talvea peräkkäin vähän, edellisen kerran vielä vähemmän on ollut 2010/11. Osasyys vähäisyyteen lienee Topinojan kaatopaikalla kiertävän laskentareitin loppuminen. Merilokkeja oli hieman tavallista vähemmän.

Kesykyyhkyjä oli vuosi sitten vähän, mutta nyt normaalisti. Uuttukyyhkyjä nähtiin vain yksi, joka on vähän, mutta ei tavatonta, sillä laji on jäänyt kokonaan puuttumaan kolmena talvena viimeisen 10 vuoden aikana. Turkinkyyhkyjä näkyi kahdella reitillä. Pöllöistä nähtiin yksi varpuspöllö, joka sen osalta on hieman tavallista pienempi määrä. Lisäksi näkyi peräti kolme lehtopöllöä, mutta muut pöllöt jäivät havaitsematta.

Harmaapäätikan määrät jäivät hieman viime aikojen normaalia pienemmiksi. Koko maan mittapuulla lajilla menee hyvin, mutta meillä runsastumista ei näy ainakaan joululaskennan tuloksissa. Palokärki teki uuden ennätyksen ja lajin kanta on vuosikymmenien mittaan pikku hiljaa kasvanut. Sen näkee hyvin myös Luomuksen sivuilta:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&species=MX.30504&year=2024&birdAssociationArea=ML.1089>

Käpytikkoja sen sijaan oli hyvin paljon ja enemmän on ollut vain talvina 2023/24, 2009/10 ja 1958/59. Valkoselkätikka jäi puuttumaan, vaikka laji on havaittu viimeisen 10 talven aikana kahdeksana talvena. Myöskään pikkutikkaa ei havaittu ja edellinen kerta kun lajia ei nähty on talvella 1998/99.

Tilhiä tavattiin marjatalveksi vähän. Edellisenä hyvänä marjatalvena 2021/22 niitä nähtiin noin kolme kertaa enemmän ja sitä edellisenä 2014/15 peräti seitsemän kertaa enemmän. Tilhikanta ei toki vaihtelee näin paljon, vaan kyse on siitä, milloin ne saapuvat meille saakka pohjoisen-idän marjojen ehtyessä. Peukaloinen teki uuden ennätyksen ja niitä nähtiin peräti 38 yksilöä. Edellisen kerran laji on jäänyt näkemättä talvella 2010/11. Punarinta sen sijaan ei ole talvilaskennassa runsastunut viimeisen runsaan 10 vuoden aikana ja nyt nähtiin kolme yksilöä.

Mustarastaita oli ennätyskellisesti, vaikka vain hieman enemmän kuin marjatalvina 2014/15 ja 2021/22. Räkättirastaita nähtiin hyvin paljon, peräti 227 yksilöä 10 reittikilometriä kohden. Muita hyviä marjatalvia räkättille ovat olleet 1956/57 (155), 1964/65 (255), 1983/84 (557), 1995/96 (198), 1998/99 (217), 2002/03 (106), 2006/07 (142), 2014/15 (935) ja 2021/22 (153). Kokonaan puuttumaan laji on jäänyt vain talvina 1999/00 ja 1959/60.

Laulurastas on harvinaisin muista rastaista talvilaskennassa, nyt nähtiin yksi yksilö ja se oli vasta yhdeksäs kerta laskennoissa. Punakylkirastaista tavattiin erittäin paljon, enemmän on ollut vain talvella 2014/15. Kulorastas on aika uusi tulokas talvilaskennoissa, sillä 1956–1999 laji nähtiin vain kaksi kertaa, mutta 2000–2024 jo seitsemän kertaa. Nyt 15 yksilöä ja selvä uusi ennätys. Edellinen oli talvelta 2014/15.

Hippiäisiä oli viime aikoja ajatellen melko paljon, viimeksi enemmän on ollut 2017/18. Lajin talvikanta näyttää olevan tällä vuosituhannella pienempi kuin 1900-luvulla. Viiksitimali teki vuosi sitten uuden ennätyksen, nyt tavallinen viime vuosien määrä. Pyrstötiaisia oli hieman tavallista vähemmän.

Hömötiaisen määrä oli neljä edellistä talvea alle 1 yks./10 reittikm, josta nyt sen verran nousua, että määrä ylitti yhden yks./ 10 reittikm. Töyhtötiaisella oli samanlainen tilanne, sillä lajia ollut tällä vuosikymmenellä kolmena talvena alle 2 yksilöä/10 reittikm. Nyt toista talvea peräkkäin juuri vähän yli tuon kahden yks./10 reittikm. Lajin määrä maakunnassa on pudonnut alle puoleen 1960–80-luvuilta. Töyhtötiainen elää karummilla metsäalueilla kuin hömötiainen ja ehkä kalliomäkien ja karukkojen männiköt eivät ole olleet yhtä suurten muutosten kourissa kuin rehevämmät metsämaat.

Kuusitiaisia oli kohtalaisen paljon, edellisen kerran enemmän on ollut talvella 2017/18. Sinitiaisia oli tavallista vähemmän ja sen kanta on hieman laskenut jo useita vuosia. Yksilömäärä on nyt kolmanneksen pienempi kuin viime vuosikymmenellä. Talitiaisella muutos on samansuuntainen, mutta niistä on hävinnyt vain neljännes. Mitähän lajeille on tapahtumassa? Puukiipijöitä oli melko paljon, enemmän on ollut viimeksi 2016/17.

Isolepinkäisiä tavattiin normaalisti. Närhiä oli vähän. Harakoita oli kolmatta vuotta peräkkäin melko vähän. Lajin määrät tuntuvat vähentyneen niin meillä kuin koko Suomessa viimeisen 10–15 vuoden aikana. Katso:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&species=MX.37122&year=2024&birdAssociationArea=ML.1089>

Naakkoja tavattiin hieman tavallista vähemmän, mutta variksia normaalisti. Korpeja sen sijaan tavattiin vähän ja lajin kannan kasvu tuntuu pysähtyneen. Katso:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&species=MX.37178&year=2024&birdAssociationArea=ML.1089>

Kottaraista ei havaittu lainkaan viime talvena, mutta nyt tehtiin uusi ennätys isolla marginaalilla. Yhteensä nähtiin 723 yksilöä, joka tarkoittaa 11,83 yks./10 reittikm. Edellinen ennätys on talvelta 1964/65, jolloin nähtiin 295 yksilöä, joka tarkoitti 5,75 yks./10 reittikm. Kottarainen on ehdottomasti talven merkkilaji!

Varpusen heikot vuodet jatkuvat, vaikka niitä nähtiinkin hieman enemmän kuin mikä on viiden edeltävän talven keskiarvo. Lajin määrät olivat laskennoissa korkeimmillaan 1970-luvulla ja nyt tavataan alle 10% niistä yksilömääristä. Sen sijaan pikkuarpusia tavattiin aika tavanomaisesti. Pikkuarpusen kannan kasvu on pysähtynyt.

Peippoja oli kolmatta talvea peräkkäin selvästi normaalia vähemmän. Järripeipolla määrät heittelevät peippoja enemmän ja nyt oli vähäinen määrä. Lajia nähtiin vain kahdella reitillä. Viherpeippoja oli kolmannen kerran tällä vuosikymmenellä hyvin vähän. Kanta tuntuu edelleen hieman vähenevän. Ehkä tämä määrä on tämän hetken normaali? Laji on kuitenkin pysynyt yleisenä, koska tavattiin 82 % reiteistä. Tiklejä oli paljon, edellisen kerran enemmän oli viisi talvea sitten. Vihervarpusia tavataan talvisin hyvin vaihtelevia määriä. Nyt ehkä sana ”keskimääräinen” kuvaa määrää? Urpiaisia sen sijaan oli vähän, edellisen kerran vielä vähemmän on ollut talvella 2007/08.

Käpylintuja oli ihan mukavia määriä metsissä. Pikkukäpylintuja oli edellisen kerran enemmän talvella 2019/20, mutta isokäpylintuja ei ole koskaan tavattu näin paljon.

Punatulkkuja oli paljon ja selvästi enemmän kuin viime vuosikymmenten keskiarvot. Keltasirkkuja oli kolmatta talvea vähän ja talvella vähälukuisia pajusirkkuja tavattiin vain yksi.

Laskentaterveisin

Epa